

[Tove Lindbo Larsen]

dagens emne, vil det være interessant at høre ministerens holdning til det.

Der er også en anden diskussion, der er aktuell i forbindelse med rabatter, nemlig dem, der gives i detailledet. I socialdemokratiet er vi ikke tilhængere af disse halvskjulte ordninger med indkøbsforeninger o.lign. De mennesker, der har størst behov for at få rabat, har meget sjældent adgang til det.

Nu har jeg hørt ministeren sige i radioen, at det havde han ikke nogen problemer med, og at hvis det var sådan, at pensionister og arbejdsløse gerne ville have tilsvarende rabatter, så kunne de jo bare slå sig sammen og se, om de kunne opnå lignende rabatter i butikkerne. Jeg synes faktisk, at den bemærkning er en hån over for folk, der i forvejen er ramt hårdt. Det kunne lyde, som om regeringens ønske om virkelig at gøre noget for at afhjælpe arbejdsløsheden kan ligge på et lille sted. Eller også mener ministeren, at arbejdsløsheden er så konstant, at det ligesom er en gruppe, man kan regne med i fremtiden, og den må så se, hvad den kan få ud af det.

Min konklusion er altså, at vi ikke kan acceptere lovforslaget, og vi bebuder et ændringsforslag om sammensætningen af monopolrådet og monopolankenævnet.

Flemming Hansen (KF):

Dette lovforslag har sin baggrund helt tilbage til den 14. april 1983, hvor et flertal i Folketinget i forbindelse med forespørgsel nr. F 23 vedtog en dagsorden, der pålagde industriministeren snarest muligt at fremsætte forslag til ændring af monopolloven, således at det ikke på ny kan blive aktuelt, at skiftende ministre som rekursinstans skal tage stilling til, hvilke oplysninger der kan medtages i monopoltilsynets direktorats redegørelser til offentligheden. Formålet med lovforslaget er derfor at ændre ansvarsfordelingen mellem industriministeren og monopoltilsynet med hensyn til beslutninger om offentliggørelse af tilsynets undersøgelser.

Det er vigtigt for mig at understrege, at dette lovforslag ikke går ud på, at monopoltilsynet er berettiget til at offentliggøre oplysninger, der efter deres karakter må anses for fortrolige eller hemmelige, og der er således ingen principielle ændringer i vor indstilling

til dette spørgsmål. Vi støtter naturligvis forslaget og lover positiv deltagelse i udvalgsarbejdet.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag, som jeg synes giver en klarere ansvarsfordeling, måske lidt mindre politisk præget, end situationen hidtil har været.

Forord bryder jo ingen trætte, så derfor håber jeg, at ministeren kan gentage over for fru Tove Lindbo Larsen, hvad jeg nu siger: det er helt klart, at de afgørelser, ministeren har truffet som rekursmyndighed, ikke falder ind under denne lov. Det, der kan blive aktuelt under denne lov, er igangværende undersøgelser, hvor konklusioner og beslutninger ikke er truffet.

Til fru Tove Lindbo Larsen vil jeg gerne sige, at jeg med interesse vil se på det ændringsforslag, der her blev bebudet, om ændringer i sammensætningen af monopolrådet og -ankenævn. Det kan godt være, at det er aktuelt at ændre det.

Til slut vil jeg sige, at jeg håber, at industriministeren på et senere tidspunkt vil være parat til at diskutere med os en mere grundlæggende ændring af denne lovgivning. Den er jo en menneskealder gammel, og der er sket meget i samfundet, som kan begrunde, at vi prøver at få moderniseret denne lovgivning.

Alice Faber (SF):

Som tidligere er vi fra SFs side imod dette forslag. Vi vil have, at ministeren skal holde fast ved sit ansvar som rekursinstans. Når ansvaret ligger hos ministeren, er der mulighed for at få en bred debat om rabatter og avancer og forretningsmetoder, som giver skæve vilkår for forbrugerne, og som det sidste års debat om offentliggørelse af Rockwoolrapporten og Superfosrapporten har vist at der er stort behov for.

Hvis vi lægger ministerens ansvar for offentliggørelse over til monopolrådet, vil forbrugerne være dårligt stillet. Monopolrådets sammensætning er særdeles skæv set ud fra et interessesynspunkt. Af de otte sagkyndige, såkaldt neutrale medlemmer af rådet er der en del, der har bestyrelsesposter i store erhvervsvirksomheder. Det var fru Tove Lind-